

Sag, og at de have været enige om, at man ikke anseer det for fornødent at nedsætte et Udvalg, hvilket vilde vanskeliggjøre Sagens Gjenemførelse; thi efter den Grændse, der maa sættes for Rigsdagens Barighed, maatte det ansees for tvivlsomt, om denne Lov da kunde udkomme, og dette vilde jeg ansee for foreløbigt.

Monrad: Efter hele Sagens Stilling, og, da det er os bekendt, at et ikke lidet Antal Medlemmer her i Thinget, for hvem Sagen har finansiell Interesse, har gjort denne Sag til Gjenstand for Dverveitelse, vil det ikke, forekommer det mig, være nødvendigt paa dette Trin af Sagen at gaae ind paa en dybere Forhandling af det foreliggende Forslag.

J. A. Hansen: Ja, det er ikke mig bekendt, eller jeg veed ikke Noget om, hvem den ærede Rigsdagsmand sigter til, der skulde have taget Loven foreløbig under Dverveitelse, og skulde være kommen til et saadant Resultat. Jeg skal imidlertid fatte mig meget kort paa dette Stadium, idet jeg kun skal ytre, at jeg ikke kan gaae ind paa den Bestemmelse i § 1, hvorefter Gagetillæget skulde ydes saa høit, som endogsaa op til 5000 Rd. Jeg vil, forsaavidt ikke noget Udvalg skal nedsættes, hvad jeg hører allerede skal være afgjort isorveien, stille Endringsforslag i den Retning for at forandre Paragraphen; thi det vilde være meget beklageligt, om Mænd med saa høie Gager skulde være saa generede af Dyrtiden, at det skulde være nødvendigt at bevilge dem et Tillæg. Der er ogsaa et Par Bestemmelser i Regjeringens Udkast, der ere udeladte i det Forslag, som foreligger for os, som jeg er fremt for at foreslaae optagne igjen. Endelig skal jeg erklære, at det glæder mig at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn Gie

Balgfreds (Steen) er betænkt paa at gjøre en betydelig Forandring i § 5, thi den trænger virkelig meget dertil, og forsaavidt den ærede Rigsdagsmands Ytringer ogsaa kunde ansees som et Udtryk af den Mening, som deles af flere af de Herrer, der, som man hører, forud have forhandlet om Loven, saa skulde det glæde mig saa meget mere, da jeg troer, at naar der er Tale om at give Understøttelse, saa er der Anledning til især at give til dem, som have de lavere Gager. Jeg skal for Dels blikket ikke ytre mig videre, men kun tilføie, at det forekommer mig, at der kunde være Grund til at nedsætte et Udvalg; men det er jo muligt at dette ogsaa er et af de Punkter, hvorom disse Medlemmer ere saa enige, og at det derfor ikke lader sig udføre.

Fischer: Hvad jeg paa dette Trin af Sagen kunde ønske at udtale angaaende denne Lov, er allerede berørt af den første ærede Taler, det angaaer § 5. Jeg har deri fundet den samme Uklarhed, som den nyssnævnte Taler fandt i denne Paragraph. Jeg maa nemlig finde, at det ikke er vel begrundet, ved en Understøttelse som den, der her paatænkes givet paa Grund af Dyrtiden, at gjøre en saadan Forskjel imellem pensionsberettigede og ikkepensionsberettigede Embedsmænd, som Loven gjør. Ialmindelighed er det vel begrundet, at der gjøres Forskjel imellem Pensionsberettigede eller Ikkepensionsberettigede, efter som de Forretninger Staten overdrager disse Mænd, kunne være af en meer eller mindre omfattende Bestaaenhed, af meer eller mindre Bigtighed; deri vil man naturlig finde en Grund til en Adskillelse, og det saa meget mere, som flere af de ikkepensionsberettigede Embedsmænd ere foreløbig ansatte tildeels paa Prøve, i hvilken Forskjel det ogsaa er vel begrundet, at de ikkepensionsberettigede Embedsmænd ere de lavest gagerede.